

Zitting 1981–1982

17 377

Partiële wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering, de Wet op de rechterlijke organisatie en de Wet op de economische delicten

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

In dit wetsontwerp zijn enkele, onderling niet samenhangende, wijzigingsvoorstellen bijeengebracht van in hoofdzaak technische aard.

Artikel I

In artikel 5 van het Besluit gebruik niet aangewezen luchtvaartterreinen (Stb. 1976, 716) worden voorwaarden gesteld voor de opstijging van een vrije ballon, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen een vrije ballon voorzien van een verwarmde luchtvulling en een voorzien van een gasvulling. Dit onderscheid is bij de wijziging van het Besluit in 1976 aangebracht. De technische ontwikkelingen zijn zodanig geweest dat de veiligheid, mits de voorwaarden in acht worden genomen, het gebruik van vrije ballonnen voorzien van verwarmde luchtvulling niet meer in de weg staat. Op grond daarvan wordt voorgesteld in de formulering van artikel 429 WvS, onder 2°, een uitzondering op te nemen.

Artikel II

A

Voor wat betreft de rechtsbijstand in civiele zaken opent artikel 25, vierde lid, van de Wet rechtsbijstand aan on- en minvermogenden de mogelijkheid dat de vergoeding aan de toegevoegd raadsman door de rechter wordt vastgesteld. Deze mogelijkheid ontbreekt in artikel 48 van het Wetboek van Strafvordering, dat de wettelijke basis vormt voor het geven van nadere regelen voor de beloning van toegevoegde raadslieden in strafzaken.

Ten einde voor de toekomst mogelijk te maken dat in civiele en strafzaken gelijksoortige regelingen worden getroffen voor de vergoedingen aan toegevoegde raadslieden, is de tekst van artikel 48 van het Wetboek van Strafvordering voor zover nodig aangepast aan die van artikel 25, vierde lid, van de Wet rechtsbijstand aan on- en minvermogenden.

B

Indien een verdachte die buiten staat is om de uitspraak bij te wonen gedetineerd is in een ander arrondissement dan waar de berechting plaatsvindt, is de griffier genoodzaakt om zich naar dat arrondissement te

begeven ten einde de uitspraak voor te lezen. Uit doelmatigheidsoverwegingen wordt voorgesteld dat voorlezing ook kan geschieden door de griffier van de rechtbank in het arrondissement waar de verdachte gevangen wordt gehouden.

C

Bij de wet van 14 januari 1976, Stb. 9, is de regeling van het instellen van hoger beroep en beroep in cassatie in strafzaken verruimd, waartoe de tekst van de artikelen 408 en 432 WvSv werd herschreven. Verzuimd is toen echter een overeenkomstige regeling te treffen voor het rechtmiddel van verzet. Deze omissie wordt door de voorgestelde aanvulling van artikel 399 opgeheven. Deze wetwijziging werd door mij reeds aangekondigd in de onlangs uitgebrachte nota naar aanleiding van het eindverslag op het ontwerp van wet tot partiële wijziging van het Wetboek van Strafvordering en de Wet op de economische delicten (kamerstukken 16 335, nr. 8).

Artikel III

Overtredingen, begaan door minderjarigen jonger dan 18 jaar, vallen als regel onder de competentie van de kantonrechter. Een uitzondering hierop wordt gevormd door het bepaalde in artikel 56, eerste lid, onder c, en derde lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie. Volgens deze bepalingen vindt berechting door de rechtbank (kinderrechter) plaats, indien het betreft een z.g. symptomatische overtreding, gepleegd door een strafrechtelijk minderjarige, dat wil zeggen een overtreding die zou wijzen op minder juist levensgedrag (bij voorbeeld overtredingen betreffende openbare orde, baldadigheid, dronkenschap op de openbare weg en overtredingen van de Jachtwet). Eveneens neemt de rechtbank in eerste aanleg van alle overtredingen, gepleegd door minderjarigen, kennis, indien de minderjarige civielrechtelijk of strafrechtelijk onder enig toezicht staat.

Deze competentieregeling wordt niet langer zinvol geacht. Het is niet in te zien waarom de kantonrechter niet van deze feiten, die ten hoogste met een kleine geldboete plegen te worden afgedaan, zou kunnen kennis nemen. Berechting door de kinderrechter kan dan voorbehouden blijven voor de ernstiger strafbare feiten, die door minderjarigen zijn gepleegd. Vanuit de rechterlijke macht is aangedrongen op deze wijziging. Ook de Commissie Herziening strafrecht voor jeugdigen (de commissie-Anneveldt) is daarvan, naar mij gebleken is, voorstander.

De voorgestelde wijziging komt erop neer, dat het huidige eerste lid, onder c, van artikel 56, waar de symptomatische overtredingen zijn opgesomd, wordt geschrapt evenals het gestelde in het derde lid onder a van artikel 56. Gehandhaafd blijft de bevoegdheid van de rechtbank om van de overtreding kennis te nemen, indien deze samenhangt met een misdrijf of overtreding waarvoor de minderjarige toch al voor de rechtbank werd vervolgd.

Artikel IV

In artikel 36, tweede lid onder b, van de Wet op de economische delicten is sprake van «aan verbeurdverklaring onderworpen zaken» en «in beslag genomen zaken». Om terminologische overeenstemming te bewerkstelligen met artikel 33a van het Wetboek van Strafrecht en de bepalingen uit de vierde titel van het eerste boek van het Wetboek van Strafvordering is in de bedoelde bepaling «zaken» vervangen door «voorwerpen en vorderingen».

Artikel V

Deze overgangsbepaling strekt ertoe eventuele bevoegdheidsvragen die bij de inwerkingtreding van de wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie zouden kunnen rijzen, te voorkomen.

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter